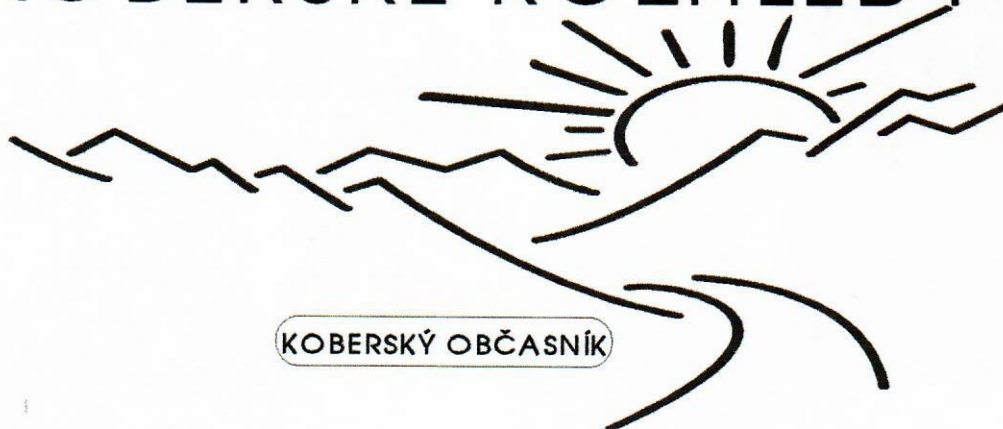

KOBERSKÉ ROZHLEDY

KOBERSKÝ OBČASNÍK

Ročník 11

Číslo 2

ZÁŘÍ 2002

10 Kč

OBSAH

Úvodník	2
Informace z radnice	3
Příspěvky, polemika	4
Kultura	14
Na poslední chvíli	15
Štěbetání	16
Slovo na závěr	19

ÚVODNÍK

JSME PŘIPRAVENI ?

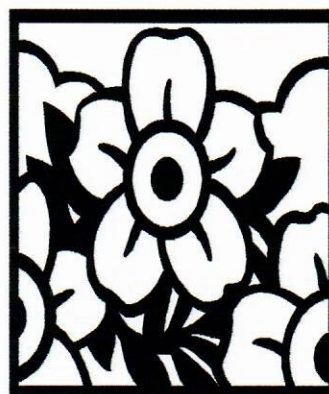
Na 33 a 34 týden roku 2002 hned tak nezapomeneme. Vodní živel si vybral vskutku krutou daň. Ještě nejsou zaceleny rány po katastrofických záplavách na Moravě v roce 1997 a je tady katastrofa ještě mnohem větší – záplavy v Čechách. Ohromná spoušť vody valící se ze Šumavy, Českého lesa, Novohradských, Doupovských a Železných hor, Krušnohoří překonala přehradu, protrhla hráze rybníků a zatopila celou Českou kotlinu od Šumavy až k Jizerským horám. Vltava i Labe vydatně napájené svými přeplněnými přítoky vyskočily nad hranice stoleté vody a zatopily všechno, co nebylo výše než 7 či 12 m nade dnem řek. Mnohde vyčnívaly jen střechy domů z obrovského jezera, jinde zase zmizely celé domy, smetené prudkým proudem a mnohé si svou existencí nejsou jisty ani po povodních. A všem postiženým oči pro pláč. Pláč z beznaděje, odplaveného majetku i vzpomínek. A hořkost. Hořkost z náhlého vykořenění, vydělení z minulosti, jakoby ji nikdy nebylo. Nezbyla po ní žádná hmatatelná vzpomínka, jen neodbytné myšlenky na nenávratno.

Díváme se na to shora, vzdálení jakékoliv blízké řece. Přesto se však vtírá neodbytná otázka: “Mohlo by se něco takového přihodit i u nás?” Odpověď je jednoduchá : “Mohlo!” A zeptá-li se někdo pochybovačně: “A z čeho tak?”, není nutno hledat složité důvody, prostě z mraků a okolních strání. Konečně, Vážany nad Litavou nejsou tak daleko a tam to nebylo jenom Litavou. Vždyť zkusme počítat. Vezměme v úvahu, že sběrná plocha svahu bude 1 km². Není to zas tak nemožné. A předpokládejme, že tento svah po předchozích deštích nebude schopen pojmout další vodu, která nadto bude velmi vydatná. Pro jednoduchost předpokládejme, že jí naprší 100 mm. I to je reálné. Tato voda bude mít proto snahu přirozeným spádem odtéci někam do potoka a dále do řeky. Pokud dobře počítáme, pak se jedná o objem vody vytvořený plochou 1000 x 1000 m, tj. 1 milion metrů

čtverečních a výškou vrstvy 0,1 m. Vynásobeno dostaneme hodnotu 100 000 m³ vody. Pokud by toto množství vody napršelo během 1 hodiny, tj. 3600 sekund, pak každou 1 sekundu musí dostupný vodní tok odvést 27 m³ vody. Tímto je u nás kanalizace, u níž předpokládejme průměrný celkový průřez 3 m² (dvě roury o průměru 1 m). Pokud by měly tuto vodu odvést, pak by čelní rychlost musela být přibližně 9 m/s, t.j téměř tak rychle, jako nejrychlejší běžci světa na 100 m. K tomuto by pro kalnou vodu musel být vyvinut velký tlak, zvláště v úsecích s mírnějším spádem. Výsledkem je, že přitékající voda nemůže být odvedena a tak se hromadí u vstupu nebo je tlačena na povrch ze vpusť a její hladina se začíná rozlévat po okolí. Přidají-li se k tomu možné naplaveniny z různých černých skládek, nevhodně obdělávaných polí či “vyspravování” cest sypkými materiály (např. popelem, suchou travou, zbytky malty a drobného kamení), pak se může dosáhnout také toho, že kanalizační voda vůbec nepoteče. Tomu, kdo je nahoře to nic neodnese, zato ten, kdo je po spádnici v blízkosti kanalizace či potoka s mírnějším spádem by si mohl zkusit alespoň trochu z toho, co zažili lidé v povodí Bečvy a Moravy či Vltavy, Lužnice, Berounky a Labe. Ono stačí i to, co zažili v nedalekých Vážanech.

A tak je vhodné se ptát: “Jsme na to připraveni?” Na obci, ve svých domech, či každý sám o sobě. A pokud ne, co proto děláme a jsme ochotni udělat? I u nás se to může stát a pamětníci to také zažili.

J.S.

INFORMACE Z RADNICE

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

Zpráva o výsledcích přezkoumání hospodaření obce za rok 2001

Přezkoumání bylo provedeno Okresním úřadem ve Vyškově-referát finanční-kontrolní oddělení, dne 4.3.2002. Předmětem přezkoumání hospodaření byly údaje v roční závěrce obce za rok 2001. Úkolem přezkoumání bylo ověřit, zda hospodaření obce, vedení účetnictví a nakládání s majetkem obce odpovídalo platným zněním závazných právních předpisů, účinných v roce 2001.

Při přezkoumání hospodaření obce za rok 2001 nebylo zjištěno porušení rozpočtové kázně ani neúplnost a neprůkaznost vedení účetnictví.

Hospodaření obce za rok 2001

PŘÍJMY:

Daňové příjmy	2 649 716,60
Nedaňové příjmy	2 276 364,38
Kapitálové příjmy	2 781 455,00
Dotace	4 496 730,00
Financování	13 335 460,00
/půjčky nájemníků, úvěr/	
Celkem příjmy	25 539 725,98 Kč

VÝDAJE :

25 692 068,61 Kč
Výsledek hospodaření - schodek ve výši
152 342,63 Kč.
Stav účtu k 31.12.2001 byl 588 653,17 Kč.

*****

Prodej pozemku obce na výstavbu garáží (Kedlety)

Projektová dokumentace vypracovaná p. Vlastou Malou je koncipována pro výstavbu 7 garáží, na pozemku parcelní číslo 1495/202, který je ve vlastnictví obce.

Část tohoto pozemku byla schválena k prodeji pro žadatele o výstavbu garáží: p. Malá, p. Moláček, p. Machaň, p. Synek, p. Demčáková a p. Matyáš A. ml. Jeden pozemek určený pro výstavbu garáže dle zpracované projektové dokumentace je doposud volný.

*****

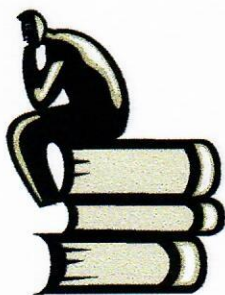
Řád veřejného pohřebiště

V souvislosti s vydáním nového zákona o pohřebnictví byl vypracován Řád veřejného pohřebiště, který odpovídá podmínkám tohoto zákona. Před vydáním řádu veřejného pohřebiště bylo nutné nechat vypracovat hydrogeologický průzkum (zpracovatel: SURGEO, s.r.o. Hodonín) a požádat Okresní hygienickou stanici ve Vyškově o vydání posudku. Poté byla tato dokumentace postoupena Okresnímu úřadu ve Vyškově - referát regionálního rozvoje a územního plánování, který vydal dne 3.9.2002 souhlas s provozováním a řádem veřejného pohřebiště obce.

HISTORICKÝ PŘELOM VE ŠKOLSTVÍ

Počínaje příštím rokem budou všechny školy, zařazené do sítě škol, právními subjekty. Přesněji, příspěvkovými organizacemi. Laicky to znamená, že teď budou jednat na vlastní pěst. Jinými slovy, nebude je, jako dosud, zaštiťovat nebo poručníkovat ani

okres a ani Obecní úřad, ale budou:

- samostatnější při rozhodování o financích a rozpočtu
- moci hospodařit s přiděleným majetkem
- sami rozhodovat o zaměstnanosti a zaměstnancích
- moci rozvíjet doplňkovou činnost a nakládat s hospodářským výsledkem
- mít samostatné účetnictví

Zřizovatelem tohoto tzv. právního subjektu, bude v našem případě Obec Kobeřice u Brna, která ho zřídí Zřizovací listinou, schválenou zastupitelstvem. Současně, na základě konkurzního řízení, (po předchozím souhlasu Jihomoravského krajského úřadu) jmenuje ředitele školy, kterému stanoví platové rozmezí a další příplatky a předá mu do správy majetek, vymezený Zřizovací listinou, rozpočtem stanovené finanční prostředky a pomůže mu s nezbytnými organizačními záležitostmi, které jsou potřebné pro správnou funkci samostatné školy. Se zaměstnanci školy a v dalších záležitostech pak jedná ředitel samostatně.

Vypadá to jednoduše, ale jednoduché to vůbec nebude. Jako v mnoha jiných případech a jiných oblastech, kamenem úrazu budou především finance, kterých nikdy není dost. Nicméně, co si škola vybojuje, o tom bude také rozhodovat bez cizích

zásahů. Čili, jako všude v životě, více volnosti a svobody, ale také více zodpovědnosti.

A výsledek? Škola by se neměla stát štvancem za financemi, ale především viditelnou součástí obce nejen ve vzdělávání dětí, ovlivňování jejich zájmů i volného času, ale také jejího kulturního a společenského života. Neměla by být vazalem obecního zastupitelstva, ale důstojným a rovnocenným partnerem, který si všímá života obce, jejích tradic a vede k tomu také své žáky. A jak budou mít svoji školu rádi děti, tak ji také budou mít rádi rodiče a tak bude také vnímána zastupitelstvem. Láska dětí ke škole je však nemyslitelná bez toho, že stejnou lásku ke škole nebudou mít ti, kteří ovlivňují jejich výchovu a vzdělání. To je mnohem důležitější než celý ten finanční a organizační kolotoč. I když, bez financí a řádu to samozřejmě také nepůjde.

Zastupitelstvo je si toho vědomo a existence a dobrá funkce školy je jednou z programových priorit. Cení si aktivit zaměstnanců školy, zejména učitelů a vychovatelů a bude jejich práci maximálně podporovat, zvláště, pokud své povolání budou brát jako poslání a ne jen zaměstnání. Samostatností školy to bude ještě zřetelnější než dosud.

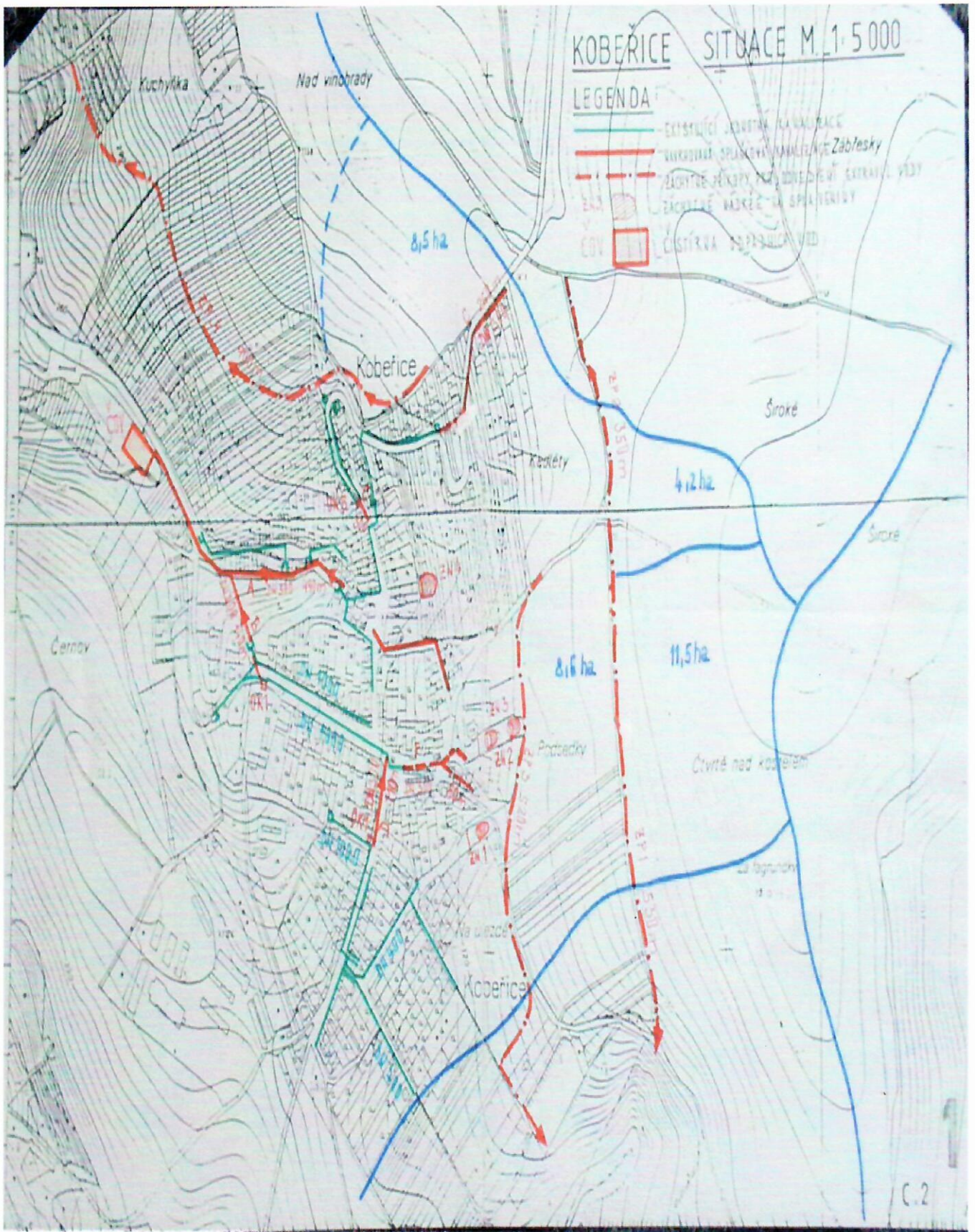
Jiří Slabotinský
starosta

Kde nás může ohrozit povodeň z přívalových dešťů?

Člověk má být připraven na vše, i na nejméně pravděpodobné situace. Tedy i na povodeň. Pro orgány obce je to dokonce jedna ze základních povinností. Pravda, neteče tady žádný větší tok. Znamější potok do kopce nikdy nepoteče a výškový rozdíl od údolní nivy k obci nepřekoná. I rybníky nad obcí žádné nemáme, aby nás "potěšily" protrženou hrází. Tak tedy proč ta péče?

Ten, kdo se podívá na polohu naší obce, tak si jistě povšimne, že leží na svahu, jehož dominantou je, řekněme, Vlčí hora. Obec se rozkládá tak asi od dvou třetin výšky téměř k úpatí. Při pozornějším pohledu se tvar bude jevit jako napůl rozříznutá nálevka, zužující se směrem dolů po svahu. A ty jsou na několika místech poměrně strmé, jak na to upozorňuje i územní plán obce. Konečně, výškový rozdíl od úpatí po nejvyšší bod je téměř 100 metrů. Z tohoto půlkornoutu, který na horní hraně může mít až kilometr délky, se veškerá voda stéká do

jediného svodu, stonku, končícího kolektorem U mlýna. Ze tří zdrojů, vesnických potůčků, kterými teče trochu více vody leda, když se v sobotu všichni koupou nebo když se pere či někdo "ulevuje" přeplněné jímce na vyvážení. Ty všechny by měly v krátkém okamžiku odvést tisíce kubíků vody, která je kalná, plná kamení a všeho, co může odloženého po cestě sebrat. A je také patřičně prudká díky zákonu gravitace, který udílí zrychlení tím více, čím je spád strmější. Tato prudce se valící voda se má z otevřené stoky "vecpat" do kolektoru, který už je téměř v rovinné oblasti. Pochopitelně se tam někdy také vejít nemusí a tak se rozlije do nejbližšího okolí a stoupne tím více, čím jí bude nejen víc, ale také čím větší překážky jí budou do cesty postaveny. Třeba zanesené či dokonce ucpané potrubí. To může být dokonce podezřelá a vytržené z řady. Dokonce nebo zejména pod domy, které na nich stojí. Tam už to potrubí něco pamatuje, místy se prolamuje i za normálních podmínek a jeho uložení v hlíně určitě nepomáhají ani příbytky početné kolonie potkanů. Prostě se může propadnout a voda si musí najít jinou cestu. A nejen tady. I tam, kde je zdánlivě všechno v pořádku, se může stát (a taky se stává), že vpustě do kanalizace jsou zanesené nebo úplně zalepené asfaltem a místo odebrání vody ji posílají dál, kde už, byť čistý rošt, na takové množství nestačí. Tak se dál hromadí, až přeskočí nepatrné převýšení na vjezdu a rází si cestu vraty či vchodem. Samozřejmě, katastrofa povodní, kdy voda sahá po střechy domů, tady nehrozí, ale zatopené sklepy či garáže nebo zabláčené vchody či průjezdy také nepotěší.

A kde je řešení? Především u lidské činnosti. Už od nejvyššího bodu je třeba zabránit vzniku stružek vytvořením lepších podmínek pro vsakování, zabránit půdní erozi travnatými porosty a vhodnými plodinami, zejména pak zabránit tomu, aby řádky okopanin ve větší míře směřovaly po svahu. Voda nesmí nabírat na prudkosti a překážky je možno vytvořit členěním terénu i střídáním kultur na poli, vytvářením brázd po vrstevnici. Ke zvýšení zádrže vody a zpomalení toku se budují poldry nebo tzv. záchytné nádrže. I u nás jsou, Na dolině u Újezda II a za farou. Bohužel se z nich staly spíše neudržované skládky, kam někteří bezohledně odkládají svůj odpad. A nejen tam, i do výmolů na cestě či

odvodňovacích stružek u cest, odkud to voda samozřejmě zase vymete.

Obecní zastupitelstvo ve svých záměrech i na tuto možnost vzniku přívalových vod a erozí pamatovala. Nechalo zpracovat příslušné studie a projekty, jenže k jejich realizaci nedošlo a hned tak asi nedojde. Na potřeby obce je příliš mnoho požadavků, avšak málo finančních prostředků. Náklady by se pohybovaly v desítkách milionů korun. A tak bude nutno budovat postupně zatrubnění veškeré kanalizace, její přeměrování zpod domů na dostupnější trasu, poldr u kostela, opravit záchytnou nádrž za farou, odvedení vod z Nadvinohrad přes poldry v Předních vinohradech, jež by ulehčily odvodu vod v Benešce a zabránily sesuvům svahů a půdní erozi.

Voda zatím vážněji nepohrozila. Ale může, pokud nebudeme všichni alespoň trochu dbát některých zásad a zachováme si smysl pro ohleduplnost. A také pomůžeme vyčistit a udržovat to co k danému účelu už vybudováno bylo. Za vodu, která naprší nikdo z nás nemůže, ale na škodách, které způsobí, můžeme mít díl viny všichni. Třeba svou netečností nebo i tím, že se vzpíráme skoro zanedbatelným poplatkům na minimální údržbu kanalizační sítě. Až pak k něčemu dojde, povodňová komise to nespasí. I tady platí, jak se budeme chovat my, tak nám bude voda oplácet.

Jiří Slabotinský

*****

STAVEBNÍ KOMISE INFORMUJE

Vážení občané, pomalu nám končí čtyřleté volební období a s ním i mandát stavební komise u nás v Kobeřicích. Chtěl bych Vám sdělit, že se mi v této komisi pracovalo dobře, ačkoliv jsem zpočátku nevěděl, do čeho vlastně jdu. Scházeli jsme se podle potřeby - podle podaných podnětů a žádostí občanů, stavebních firem nebo i samotné obce. I když jednání komise neprobíhalo vždy hladce, snažili jsme se

vyhovět všem stranám tak, aby nedošlo k porušení zákona. Někdy jsem měl pocit, že se snažím naplnit pořekadlo "aby se vlk nažral a koza zůstala celá." Ale to byly jenom okrajové nepříjemnosti. Vcelku jsem velice rád, že se většina občanů chová ke svým nemovitostem dobře - vždyť každá opravená omítka, spravený plůtek, vyměněná střešní krytina, nová zídka atd. přispívají k celkovému vzhledu našich pěkných Kobeřic. Velmi dobře z vlastní zkušenosti vím, jak vypadají ceny ve stavebninách - člověk to uvidí a má chuť jít domů, nic neopravovat ani nebudovat. O to víc si vážím všech, kteří i v dnešní nelehké době opatrují a zkrášlují svoje domky a jejich okolí. Nu, ceny stavebních materiálů my neovlivníme, ale ovlivnit můžeme něco jiného. K příjemnému dojmu z lidského obydlí totiž stačí někdy velice málo - čistá fasáda, upravené a čisté okolí a usměvaví obyvatelé.

Stavební komise nezasedala vždy s radostí. Jako všude jinde i u nás jsou problémy a sousedské vztahy občas skřípou. Ten má špatně složený písek, tomu nefungují okapy a sousedům teče na zeď atd. V řadě záležitostí mohla komise rozhodnout a pomoci věc vyřešit, ale nastaly i případy, se kterými bylo třeba se obrátit na stavební úřad MěÚ ve Slavkově u Brna. Touto cestou bych chtěl říci, že se nám se stavebním úřadem spolupracovalo dobře, svou radou nám vždy vyšel vstříc.

Dochází však i k takovým případům, že občané by rádi prostřednictvím stavební komise řešili občanskoprávní nebo majetkoprávní spory. V těchto věcech není komise oprávněna rozhodovat, a proto se občané musí obrátit na soud.

Ve stavební komisi v uplynulém období pracovali velice schopní lidé, kteří měli a mají zkušenosti se stavební profesí. Jsou to p. Josef Malafa, p. Antonín Piták, ing. Petr Baják, ing. Vladimíra Machaňová a p. Viktor Svoboda. Chtěl bych jim poděkovat za trpělivost a snahu, kterou vynaložili ve svém volném čase bez nároku na odměnu a tak pomohli chodu stavební komise i celé obce. Poděkování patří i paní Bronislavě Hradilové, která mimo jiné zpracovává veškeré písemné materiály komise.

Je dobré, že občané mohou zajít na Obecní úřad a spoustu věcí si zde vyřídit. Jsem si jist, že se za naši práci nemusíme stydět a doufám, že nové

stavební komisi předáváme dobrou štafetu. Tak ať nám ta naše vesnička vzkvétá.

Milan Piták
předseda stavební komise

*****

Zelená je tráva

Za souhlasu a přispění obce TJ Sokol Kobeřice soustředila všechny svoje síly a veškerý finanční potenciál na dosažení současného stavu rekonstrukce I. etapy sportovního areálu "U lesa". Nyní nemá dostatek prostředků ani na zajištění své činnosti, natož na důstojný provoz areálu.

Práce spojené s investicí dosáhly téměř 500 tis. korun. Z toho obec uhradila částku podléhající fakturacím v celkovém souhrnu 78 868 tis. korun. TJ v současné době čeká na proplacení přislíbené dotace "Zelený trávník", zažádané výborem TJ na ČMFS v hodnotě 200 tis. Kč. Z této částky budou proplaceny půjčky TJ, které má u svých členů v celkové hodnotě 120 tisíc korun (zakoupení travní sekačky).

Dále za neproplacené a již provedené stavební práce firmy DURIT, která nám vychází plně vstříc. Bez její podpory by nebylo možné celou akci vůbec uskutečnit. Co je již hotové není nutné popisovat, to každý soudný člověk uvidí sám.

Nyní uvádíme práce, které budou následovat:

- aerifikace a došetí hrací plochy
- zhotovení a usazení brankových konstrukcí
- vyspravení a zatravnění nových, erozí narušených svahů, včetně stávající podélné trasy souběžné s cestou vytvoření příkopů z betonových žlabovek
- zemní práce spojené s definitivní úpravou a uložení stávajícího zemníku
- usazení laviček a spojovacích schodů mezi terasami
- oplocení areálu

- dokončení přístřešku pro kulturní akce
- osvětlení tréninkové plochy

Pro ty "Bobeše", kteří chodí tajně sledovat, zda se dílo daří či nikoli a potom poučují, jak se to má dělat, bychom měli dobrou radu. Vyzkoušet si udělat cokoli ve prospěch veřejnosti a nemyslet jen na své osobní blaho. Ten pocit, že po Vás zůstane něco ke zviditelnění naší obce, za to stojí. Ukázkovým příkladem jak na to, byla spolupráce obce s naší organizací při budování víceúčelového hřiště na Valech

TJ Sokol Kobeřice nedostává od obce a místních podnikatelů (vyjma Elektroslužby Dvořák) na činnost svých členů žádné finanční prostředky. Ve srovnání se sousedními obcemi je naše organizace odkázána jen sama na sebe.

Chtěli bychom vyzvat všechny kompetentní osoby, aby se zamyslely nad tím, jestli je pro Kobeřice lepší vychovávat mládež nejen morálně, ale i fyzicky zdatnou, nebo ji nechat neorganizovaně podléhat všem neřestem, které současná doba přináší. Přijďte se někdy podívat "rodičové" na tréninky svých potomků, jak na zelené travičce ožili a jak je o ně postaráno. Stačí se zeptat žáků Základní školy, jak se jim líbí v hodinách tělocviku, když se mohou vydovářet na zeleném pažitě. Nebo si zkuste léčit svůj celodenní stres v pěkném prostředí, vždyť zelená uklidňuje.

Výbor TJ Sokol Kobeřice

TJ Sokol Kobeřice děkuje všem občanům, kterým není lhostejná rekonstrukce sportovního areálu U lesa a přispěli finanční částkou na zatravnění hrací plochy. Těm, kteří nepřispěli, nebo přispět nemohli, také děkujeme. Celkový výsledek sbírky činil 27 900 Kč.

KOBEŘÁCI SOBĚ

Hanákovi (100 Kč), Kočovský M. st. (200), Slabotinský J. (200), Svoboda Vít ml. (1000), Jeřábek Jan (100), Jeřábek Milan (300), Jeřábek Vlastimil (1000), Sedlák Ivan (100), Ondrová B. (100), Matyáš V. (200), Urban Fr. (200), Havránková (200), Hrabovský M. (200), Plešinger (400), Divácká Drahomíra (200), Ondráčkovi (50), Hrbotický (50), Ondra Libor st. (200), Ondra Marcel (200), Hudcová Hana (200), Hudec Mojmir (50), Žilkovi (150), Bajákovi (500), Baják Petr (1000), Stanislavovi (200), Ondráček Zdeněk (200), Ondráček J. nejst. (500), Ondráček J. st. (500), Ondráček J. ml. (500), Salajkovi (100), Durák B. (30), Kreutzer K. ml. (100), Jiráčková Z. (100), Hradilová Lenka (100), Večeřová (100), Stavělovi (100), Friesovi (300), Hanačíkovi (200), Tihlaříkovi (50), Svobodová Marie (100), Havránková Božena (200), Cenkova Milada (200), Sedlák St. ml. (300), Bartalosi (300), Jedličkovi (200), Krahula VI. (100), Hradil Jiří (100), Havránek Petr (500), Laštůvka A. (50), Malafovi (100), Divácký st. (100), Oslíková Alena (100), Polanský Zdeněk (1000), Krejčířiková (300), Urbanec F. (1000), Kachlířová Ludmila (1000), Hagenová, Olsen (500), Gale (100), Urban Josef (500), Urban Jiří (1000), Urban Martin (500), Lebedovi (400), Boudný (100), Cenek Michal (200), Cenkova Marta (100), Merta (100), Slavíkovi (200), Dvořákovi (500), Smečka Pavel (100), Piták Milan (300), Audovi (1000), Bradovi (200), Svoboda Alfons (100), Svobodová Dagmar (100), Karásek Miloš (100), Karásek Robert (100), Krahula Ivan (100), Vystavilovi (100), Laštůvka Vratislav (200), Kočovský Vladimír (50), Svoboda Bedřich (500), Hrubá Iva (50), Javůrek Luboš (1000), Hobzovi (200), Hrabovská Zdena (1200), Vykoukalová Zdena (100), Zachrdlová (100), Eleder Tomáš (200), Dvořák Dušan (200), Elederovi (50), Rozsivalovi (50), Koukal L. (200), Maleňákovi (50), Novotní (100), Hrbkovi (200), Hrubý Michal (100), Hrubý Michal (100), Melkusovi (100), Jedlička (100), Moláčkovi (50), Krahula Kamil (20), Synkovi (50), Macháčková (200), Danielovi (50), Hanouskovi (100), Pospíšilovi (200), Fischerovi (500), Kubálkovi (100), Polášková (50), Rosypalová Radka (100), Ryšavý (200).

*****

INTERNET VE ŠKOLE

To, co ještě nedávno bylo utopií se v Koberčicích stalo skutečností. Vznikla počítačová učebna, v níž se budou moci školáci seznamovat s informační technikou už od nejtěplejšího mládí, kdy na ně dolehla školní povinnost. Jestliže podle Komenského by měla být škola hrou, pak v tomto případě jsou k tomu dány ty největší předpoklady. Nejde jen o to, že na počítačích je možno hry hrát, ale vhodně sestavenými programy se lze učit logickému myšlení,

trpělivosti i radosti z úspěchu, když byla úloha správně vyřešena. Lze se také učit jazykům, získávat bezprostředně veškeré potřebné informace

z celého světa, nové poznatky i výukové programy. A co víc, lze se s jakýmkoliv místem, kde je počítačová síť či mobilní telefonní síť spojit, komunikovat s ním, posílat pohlednice i vlastní výsledky práce a poznatky. A nejenom na statických obrázcích, ale přímo jako video. To všechno umožňuje mezinárodní počítačová síť známá jako internet. A ta je přítomna nejen na radnici, ale i ve

škole, k dispozici těm, kteří ji navštěvují, i těm, kteří budou navštěvovat nově otevřenou školní družinu.

Pokrok lze těžko zastavit a bylo by bláhové bránit se mu. Bylo by trestuhodné nevyužít příležitosti vybudovat i té naší menší obci to, co zatím bylo výsadou velkých škol. Taková investice se rozhodně vyplatí, zvláště, když se zrodila z iniciativy ředitelky školy a jejího zájmu využívat ty nejlepší způsoby získávání a rozšiřování znalostí koberčických školáků. Bude to už nová generace se znalostmi, jež dnešní absolventi vysokých škol získávali mnohdy teprve tam. Svět, který byl pro nás starší strašně veliký, se jim smršťuje do malé bedýnky a když někdo pojedou, nemusí jet do neznáma.

A tak popřejme novému projektu hodně zdaru, školákům hodně zábavy a nových poznatků a rodičům důvěru v to, že škola v Koberčicích není o nic horší než školy ve velkých městech.

REDAKCE

Výsledková listina okresního kola hry PLAMEN, ročník 2001 - 2002

Stavění Číslo	Družstvo	Požárně technické disciplíny Luleč 1. června 2002												Celor. čim. tr. body	Součet bodů	Konečné pořadí						
		Z P V			Požární útok			Štafeta požárních dvojic			Štafeta 9 x 50 metrů (CTIF)						Požární útok CTIF					
		Čas	Poř.	Čas	Poř.	Čas	Poř.	Čas	Poř.	Čas	Poř.	Čas	Poř.				Čas	Poř.	Čas	Poř.		
		Dražovice 13.10.2001			Štafeta 4 x 60			Požární útok			Štafeta požárních dvojic			Štafeta 9 x 50 metrů (CTIF)			Požární útok CTIF					
1.	Svábenice	57:40	14.	68,8	14.	33,04	8.	89,72	20	109,72	15.	121,0	0	121,0	12.	173,56	80	253,56	12	75	12.	
2.	Nové Hvězdlice	36:09	2.	58,6	9.	31,81	7.	69,81	20	89,81	6.	164,0	0	164,0	5.	150,00	45	195,0	8.	37	5.	
3.	Tučapy	47:39	8.	60,6	10.	23,72	2.	89,50	10	99,50	10.	NP	-	NP	18.	225,31	140	365,31	18.	64	9.	
4.	Hořtice-Heroltice	50:38	11.	63,2	12.	33,82	9.	87,28	10	97,28	9.	109,0	0	109,0	6.	206,80	115	329,80	15.	72	11.	
5.	Studnice	-	17.	64,0	13.	-	18.	89,70	20	109,70	14.	121,0	0	121,0	12.	-	-	-	-	19.	20	113
6.	Nevojice	59:03	15.	74,0	19.	41,17	13.	91,29	10	101,29	11.	117,8	0	117,8	10.	139,72	70	209,72	10.	88	15.	
7.	Mouřínov 1	51:30	13.	61,8	11.	31,72	6.	82,19	10	92,19	7.	113,0	0	113,0	8.	160,00	10	170,00	7.	0	52	
8.	Mor. Málkovice	-	17.	NP	20.	99,88	16.	176,94	50	226,94	20.	NP	-	NP	18.	220,10	340	560,10	18.	0	109	
9.	Mouřínov	75:54	16.	73,8	18.	34,36	10.	92,09	10	102,09	12.	120,6	0	120,6	11.	178,18	85	263,78	13.	0	80	
10.	Luleč	43:38	9.	56,2	7.	NP	17.	78,88	20	95,88	8.	-	-	NP	18.	109,41	10	119,41	4.	5	68	
11.	Lověčky	41:43	6.	54,8	5.	25,20	4.	87,10	30	117,10	16.	103,0	0	103,0	9.	91,31	35	126,31	5.	0	40	
12.	Krásensko	57:26	7.	54,2	4.	27,38	5.	64,21	10	74,21	4.	102,0	10	112,0	7.	97,00	30	127,00	6.	0	33	
13.	Kobeřice u Brna	31:00	1.	50,2	2.	24,07	3.	65,91	0	65,91	3.	97,0	0	97,0	1.	95,94	0	95,94	3.	0	13	
14.	Dražovice	51:06	12.	72,0	16.	46,87	14.	125,27	30	155,27	18.	126,0	0	126,0	14.	189,68	55	244,68	11.	10	95	
15.	Dědice	-	17.	55,0	6.	38,54	12.	108,34	0	108,34	13.	121,8	10	131,8	15.	186,47	90	276,47	14.	0	77	
16.	Dmovice 6	48:59	10.	56,6	8.	60,20	15.	71,62	10	81,62	5.	105,0	10	115,0	9.	127,61	70	197,62	9.	0	56	
17.	Dmovice 4	39:23	5.	54,3	3.	34,56	11.	64,28	0	64,28	2.	98,0	0	98,0	3.	61,32	5	66,32	2.	0	26	
18.	Dmovice 3	36:51	3.	46,0	1.	22,35	1.	55,40	0	55,40	1.	97,4	0	97,4	2.	65,00	0	65,00	1.	0	9	
19.	Velešovice	36:54	4.	69,0	15.	154,72	17.	108,28	20	128,28	17.	146,0	0	146,0	16.	212,13	160	372,13	17.	10	96	
20.	Rychtářov	-	17.	73,0	17.	NP	17.	163,85	60	223,85	19.	126,8	30	156,8	17.	-	-	-	-	19.	0	107

ABY NEVZNIKALY FÁMY

OBEC KOBEŘICE U BRNA

Dolní 54 ° PSČ 684 01

IČO: 00368717

TJ SOKOL

Vrchní 12
684 01 Kobeřice u Brna

VÁŠ DOPIS ZNAČKY/ZE DNE 06-08-2002	NAŠE ZNAČKA OZ/2002	VYŘIZUJE Hradilová	DATUM 28-08-2002
---------------------------------------	------------------------	-----------------------	---------------------

Věc : Financování a realizace dotačního titulu č. 1 Sportovní areál "U lesa" - odpověď

V návaznosti na vaši žádost ze dne 6.8.2002 a následné jednání zastupitelstva obce dne 6.8.2002 vám sděluji rozvahu předpokládaných příjmů a výdajů do konce roku 2002.

PŘÍJMY :
Daňové příjmy 1 281 000 Kč
Dotace 0 Kč
Nedaňové příjmy 287 000 Kč
Příjmy celkem : 1 568 000 Kč

VÝDAJE :
Běžné výdaje 876 000 Kč
Kapitálové výdaje 650 000 Kč
    Z toho: kanalizace Vinohrady 300 000 Kč
    Garáže – Újezd II. 350 000 Kč
Výdaje celkem : 1 526 000 Kč

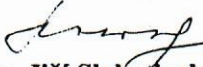
Zůstatek : 42 000 Kč

Z uvedeného je zřejmé následující :

1. Dopisem čj. RRRÚP D 212/02 ze dne 21.8.2002 nám bylo sděleno, že dotace nedostaneme.
2. Jedinou možnou rezervou je dluh nájemníků za garáže a to pouze tehdy, budou-li nájemníci platit nájemné a firma Průmstav Brno a.s. nebude vymáhat penále. Za těchto okolností by bylo možné uvolnit cca 150 000 Kč, protože musí zůstat rezerva na nepředvídané výdaje.

S pozdravem,

OBEC KOBEŘICE U BRNA
Dolní 54, 684 01 Kobeřice u Brna
tel./fax: 05 44222520
e-mail: oukoberice@politavi.cz
IČO: 00368717

Ing. Jiří Slabofinský, CSc.
starosta obce

Poznámka na okraj:

Z účtu obce bylo TJ sokol uhrazeno - nákup dresů (20 306 Kč), venkovní fasáda sokolovny (20 000 Kč), opona v sokolovně (65 000 Kč), bezplatné zapůjčení sekaček na trávu.

DALŠÍ ROČNÍK U KONCE

Na své závěrečné schůzce se v sobotu 29. června sešli mladí hasiči, aby ukončili další, v pořadí již třináctý ročník své činnosti. Hlavním cílem této schůzky však byla "likvidace" salámu, který získali mladí hasiči na soutěži v Kroužku. Mimo to zde byla vyhodnocena docházka mladých hasičů na společné akce. V uplynulém ročníku to bylo celkem 37 schůzek a jiných společných akcí. Pouze jednou na nich chyběla Jana Oslíková. Vedle toho proběhlo i vyhodnocení aktivity. Za každou schůzku obdrží mladí hasiči určitý počet bodů, v případě např. pozdního příchodu jsou body odečítány. Naopak za dobré chování a aktivitu jsou body připočítávány. V této soutěži byla nejúspěšnější Kateřina Krahulová. V uplynulém ročníku se mladí hasiči zúčastnili závodu hasičské všestrannosti v Lovčičkách, dále pak okresního závodu v Drnovicích a v jarních měsících to byla v květnu soutěž v Kroužku. Vyvrcholením celého ročníku bylo okresní kolo hry PLAMEN, které proběhlo 1. června v Lulči. Zde obsadili mladí hasiči pěkné druhé místo za vítěznými Drnovicemi. Čtrnáct dnů poté, 15. června se pak mladí hasiči z Kobeřic opět vydali do Lulče na soutěž v požárním útoku s vodou. V tomto případě stojí jistě za zmínku, že vedle vítězství na této soutěži a potvrzení role favorita, což není nikdy jednoduché, si zde časem 21,72 vteřiny vytvořili svůj nový rekord. Bylo to pěkné rozloučení s uplynulým soutěžním ročníkem. Členy kolektivu v něm byli Lukáš Hrabovský, Martin Hradil, Anička Kreutzerová, Mirka Kreutzerová, Lukáš Jedlička, Tomáš Cenek, Jana Oslíková, Veronika Hobzová, Kateřina Krahulová a Radim Hanačík. Vzhledem ke svému věku opouštějí žákovskou kategorii Lukáš Hrabovský a Martin Hradil.

Taková je ovšem činnost s mládeží. Není nikdy hotová. Je to jako v životě. Jedni odcházejí, další přicházejí. Co bude dál, ukáže čas. Chtěl bych při této příležitosti poděkovat mladým hasičům za dobrou reprezentaci obce a jejich rodičům za pochopení. Nebylo to vždy jednoduché, jak by se zdálo.

Ondráček Zdeněk ml.,
ved. kolektivu

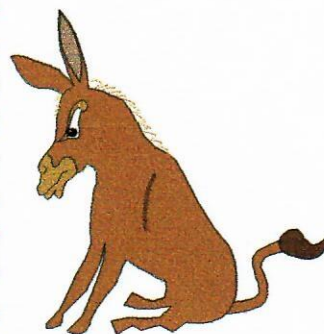
Mezistátní utkání ve volném stylu

aneb

Nemocnice na kraji Kobeřic

To Kobeřice ještě nezažily! Po několika staletích konečně vstoupily na mezinárodní kolbiště. Doby, kdy Keltové v těchto končinách malovali své hrníčky nebo kdy habáni vyhnali faráře z myslivny, byly dávno zapomenuty a zdálo se, že bojová krev, kterou Keltové předali šťavnatým slovanským děvčatům je rovněž zdegenerovaná uzavřeností obce mezi kopce. Pokud se vůbec obec dostala na stránky novin, tak většinou pro svoji bezelstnou štedrost. Zvláště v tom vynikali místní "kopálisti", jak jim familiérně říká hospodská smetánka. Se srdcem na dlani umetali cestičku k brance svým dychtivým soupeřům a předháněli se v tom, kdo roztaženými nohama vytvoří pro soupeře lepší mušku k zacílení. Ne vždy se jim to podařilo stoprocentně, protože ještě zůstalo pár hráčů, kteří si na své konto tuto službu připsat nemohli. Asi už nepřipíší, neboť obec získala novou motivaci. Pozvednout bojového ducha a oživit téměř zašlou slávu od dob Frištenského, ji přišli borci ze země bratří Grimů. Jejich urostlé postavy a sveřepý výraz dával nepokrytě najevo, že postavit se jim nemůže jen tak někdo. Vědomi si svého mocného zázemí a znalosti světa, shlíželi poněkud spatra na naivní hnidopichy, kteří nadto dál než za hranice svého katastru podnikali pouze dobrodružné výpravy. Už, už to vypadalo, že skutečně soupeře, jenž by byl hoden jejich velikosti nenajdou a se zadostiučiněním "přišel, viděl, zvítězil" bez boje uloží další křišťálový pohár do své bohaté sbírky trofejí, pečlivě fotograficky zdokumentované.

Leč! Když "pánbu" dopustí i Kobeřice spustí. Zvláště pak někteří, jimž v krvi bublá tvrdohlavá sedlácká krev smíšená se strategickým myšlením napoleonských válečníků. To pak bojovnost stoupá s ubývající výškou téměř geometrickou řadou. A právě tento objev přispěl k tomu, že když je kvalitní soupeř, bojovník i v Kobeřicích se najde. Ne jeden, ale hned několik! V takovém případě dostane klání úplně jiný ráz a dokonce proběhne ještě dřív, než může být oficiálně uvedeno. A tak se, bohužel i stalo. Jen náhodným chodcům a batalionu fandících

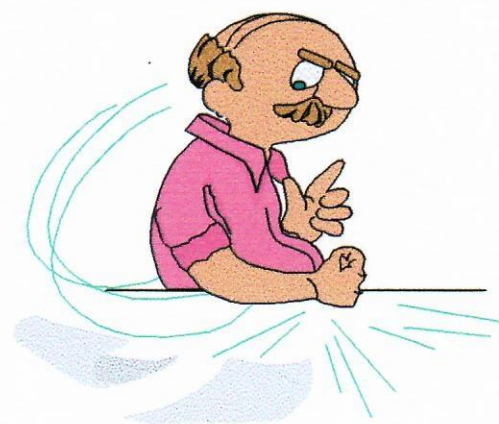

žab se dostalo té cti spatřit tento ojedinělý “mač” ve volném stylu bez rozhodčího, zato s mimořádným nasazením, jež by věhlasnému fabulátorovi Dietlovi či vypravěči Zdeňku Galuškovvi vystačilo na mnohaletou inspiraci. My, bohužel, můžeme zprostředkovat pouze neumělou reportáž na základě útržkovitých informací, které upovídáné žáby roznášejí v tichých podvečerech po dědině.

Borci nejdříve nastoupili ve stylu sumo. Obě strany vyslaly do boje to nejlepší ze svého arzenálu. Koberská strana vsadila na borce menší výšky zato větší stability, zatímco zahraničí zcela opačně. Obě strany se snažily úporně vytlačit soupeře z tatami co jim síly stačily. Pokaždé se ozvalo tupé plesknutí, jak čelo koberského borce narazilo do bederní oblasti soupeře, protože jeho pas sahal pouze do výše zahraničních kolen. Za mohutného hekání, které se, zatím, ozývalo pouze z úst, se kupodivu zdálo že koberský mrňous bude mít navrch. Jeho tvrdá hlava zpracovávala solar soupeře, jak kdysi slavný Muhammad Ali. Vtom ale jeho postup zvrátila nečekaná pomoc na straně zahraničního borce, která nasadila koberskému reprezentantovi Nelsona a současně celou vahou nalehla na jeho vypracovanou postavu. Kdoví, jak by to dopadlo, kdyby jeho hlavu pokrýval hustý porost. Za vítězného pokřiku “V Hodoníně za vojáčka..” hladce svou holou hlavou vyklouzl se sevření a snaživ se o stabilnější pozici dostal latí po hlavě. To se nemělo stát, neboť tento fakt rozlítíl jeho matku natolik, že bez rozmýšlení nasadila levý a pravý hák na zákeřníka s takovou bravurou, že by se za něj nemusel stydět ani bývalý olympijský vítěz Němeček. Vzpomínávavší se přední zahraniční borec se také vrhl do nastalé vřavy tří zmítajících se těl za mohutného pokřiku “Fuck, fuck!” a dobře mířenou ranou na levý spánek se snažil zvrátit rovnováhu borcovy matky. Jenže ta se pevně držela navzájem se soupeřkou zatím ještě pravých vlasů, takže kromě monoklu větší újmy neutřžila. To už ale nevydržel hlavní koberský stratég, jenž dosud pouze udílel zpovzdálí taktické rady a silně povzbuzoval. Jen zařval : “Mně už je to taky fuk!” a vytrhl z prasečího chlívku prasetem ohlodanou desku a jal se jí zpracovávat hýždě soupeřky. Bohužel to pravděpodobně vystupujícími suký působilo spíše jako bodová masáž či akupunktura, neboť právě poté soupeřka neobyčejně ožila a za sípání “To je za ty dluhy!”jala se tisknout ke své hrudi koberského borce. Ten, omámen spíše nečekanou vůní než tlakem, ztratil náhle orientaci, kterou mu však promptně deskou po hlavě vrátil netrefivší se stratég. V ten moment bylo rozhodnuto.

Žárlící zahraniční účastník se začal více věnovat manévru své družky, místo aby tento důvěrný projev uplatnil u soupeřící strany a tím vyvedl z míry zatím úspěšnou taktiku napoleonského stratéga z Koběfic. Nestalo se a dosud zajímavý zápas ztratil na své regulérnosti. Do volného stylu bez omezení počtu účastníků rozhodně nepatří projednávání otázek sociálních pracovníc z E55. Tato chybná taktika na straně zahraničního účastníka byla katastrofální. Z náhle vzniklého nervového šoku a poznání úporné síly Svatoplukových i Napoleonových potomků musela být z boje odvezena sanitními vozy ještě zavčas, protože by jinak došlo k neregulárnímu deklasování ve stylu Al Kajdy. A na to už se ani žáby nemohly dívat, protože změny fyziognomie jim bránily v poznání, kdo je kdo. Orientaci to neusnadnilo ani později příchozím rozhodčím, protože účastníci si zapomněli obléci dresy. Museli se orientovat pouze podle občanských průkazů. Podobný si však byl pouze napoleonský vojenský stratég, který každou náhlou zteč ihned doplňoval ještě včasnějším taktickým ústupem.

Kosmas

KULTURA

HODY 2002

Hody milé hody, už jsem dohodoval, už jsem čtyry noci doma nenocoval. Jo, jo, jedlo se, pilo, někteří skutečně doma nenocovali. Ono popravdě řečeno v některých domácnostech to ani nebyla nejlepší atmosféra, lítání kolem hodů a doma "koně" stojí.

To lítání však začalo o něco dříve než v pátek na hody. No vlastně už po cimbále. Zařizování a shánění, už vůbec někoho kdo by se za hody postavil a ochotné ruce jež pomohou je uskutečnit.

Po několika dnech nejistoty přeci jen přislíbil pevnou půdu pod nohama obecní úřad v čele s panem starostou. Důležité však bylo, že své organizační zkušenosti a pomoc nabídl stárkům také pan Musil, protože přeci jenom stárci nemohou všechno obsáhnout sami. A konečně, v hodině dvanácté se začali zařizovat nezbytné záležitosti. Hledali se další lidé ochotni pomoci při realizaci hodů a dařilo se.

Ovšem pravá horečka se rozhořela v Kobeřicích týden před hody! Není mája! Není domluvená, p. Vytopil se proti Kobeřákům zasek a nedá, na naší straně prý nic není, snad možná ve Dřínové. To se hnula v mnoha Kobeřácích ta pravá hrdost, jaké by to byly hody bez máje. Kdo měl nějakou páku, tak ji nasazoval, ale stejně nic, hajný odjel na jelena a stejně nedá. Nedal, jest definitivně rozhodnuto, odjíždí se tedy do obecní Dřínové s malou dušičkou jestli se tam najde něco slušného. Není to sice daleko, ale čas to zabralo, co nevzala cesta, vybralo si vybírání té pravé. "Hlavně aby byla dost velká, hlodalo v mnoha srdcích." Vzali se tedy dva kmeny a v dědině začal další boj, čištění a spojování dvou v jeden pětadvacet metrů dlouhý celek. Všichni byly unaveni, ale dílo bylo připraveno ke vztyčení. Jeřáb napnul své síly a zvedá onu chloubu do výše. Do napjaté chvíle se však najednou ozvalo křupnutí a s ním i rány v mnoha srdcích, to jak se mája zlomila na dva kusy. Po chvíli ticha se začínají objevovat první "chytré" hlasy a bouřlivá debata je na světě, nový pokus, nebo nová mája druhý den? Rozhodlo se jet ráno pro druhou. Špinaví a unavení lidé se trousí

domů a na nadcházející diskotéku nemají ani moc velkou náladu. Disco-hudba však za chvíli oživí náves a zábava se přeci jen rozjede. Baví se děti i jejich rodiče, vůně grilovaného masa a bývalý ruský prezident rozptýlí i ty nejzadumanější. (Pro neznalé Jelcin).

V sobotu ráno však májové povyražení pokračuje. V Dřínové najdeme nový strom, adepta v pravdě dobrého, ale jeho krásný vršek se při kácení bohužel ulomí. Vytáhli jsme a očistili přímo na místě a stárky již v dědině dozdobily. Jakmile byla postavena a usazena, najednou tu před námi stála krásná sličná dívka, tak řkouc v rozpuku, nevinnost sama. Hody byly zachráněny, alespoň prozatím.

Večer, slavnostním slibem a předáním práva, hody oficiálně začal. Zpívalo se, tancovalo, dobrá nálada se stávala nakažlivou až dlouho do noci. No každý si přišel na své. Víno, pivo, maso, zpěv i tanec, krásné dívky nevyjímaje, dokonce i trocha toho zápasnického vzrušení, představitelů obce nevyjímaje.

Nedělní ráno se probudilo s uhlídanou májí i usměvavým sluncem a příslibem krásného dne. Taky ano, při průvodu sluníčko zmáhalo, ale věru lepší než déšť. Sv. Jiljí nám skutečně přál i když jsme oslavu na jeho počest malinko přesunuli a myslím, že mohl být spokojen. Tolik oslavujících lidí, veselých tváří a spokojenosti to důvodem k radosti je.

Při průvodu stárků se snad kromě profesionální ostrahy téměř před domem hlavní stárky, nic výjimečného nestalo, snad jen za zmínku stojí zajímavá kumulace stárek prakticky jen ve dvou částech obce, jakož i malý taneční křest její nové části.

Večer se krojované hody rozjely v plném proudu, i přespolních tu bylo nezvykle dost. Než by se člověk, tím méně stárek, nadál, blížila se půlnoc, začali jsme si uvědomovat, že hody letos již nenávratně končí. Ještě však pozor! Před lid předstupuje starosta a tónem vážným i radostným uděluje čestné vyznamenání za hodové zásluhy za již dobře "odsložená" léta hlavní stárce, Heleně Galové z Galů.... Z nečekaného překvapení se spolu s vyznamenanou radují všichni.

Stárkům radost z prožívaných hodů však trochu zkalila menší příhoda s jejich právem, jež však byla včas zažehnána a jedenácte párů včetně toho sklepnického jest vyneseno, právo vráceno, a stárkovství se ujímají ženáci, jež dokazují, že to ještě nezapomněli. Skutečný konec však nastal až v

ranních hodinách, neboť jak se praví slušný člověk ten chodí domů za světla.

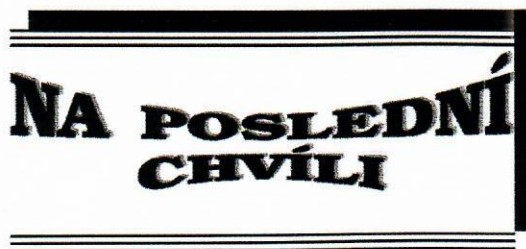
Hody 2002 skončily, co říct závěrem? Díky všem co se pod těmi letošními podepsali, pomohli ať už to bylo jakkoliv. A dál? Snad jen: Hody byly, hody budou, doufejme.

HKCJ

Z LIDOVÝCH PRANOSTIK A STOLETÉHO KALENDÁŘE

- **Září ovoce zralé vidí a jablka klidí**
- **Svatý Jiljí jasný, bude podzim krásný**
- **Neprší-li o Marie narození, bude suchý podzim**
- **Na Ludmily světice obouvej střevíce**
- **Je-li na svatého Matouše pěkný den, mají vinaři naději na dobrou sklizeň**
- **Na svatého Václava pěkný den, přijde pohodlný podzimek**
- **Nejsou-li pryč před Michalem ptáci, tak po něm tuhá zima neburácí**
- **Je-li na podzim mnoho trnek, bude příští rok mnoho žit**

VELKÝ LUP V KOBEŘICÍCH

O tom, že se vyplácí hlídat si své svršky, nás v poslední době upozorňují noviny každou chvíli. Avšak, že se to vztahuje i na nejskrytější součásti dámského ošacení, bývá spíše záležitost odborných psychiatrických příruček či vypočítavého kalkulu. O tom se píše většinou v bulvárních plátcích nebo mezi řádky a zastírá se tak pravý stav věci. Přesvědčily se o tom i ženy a dívky v Kobeřicích, které se podivný fantom snaží přesvědčit, že nekryté tělo je to nejlepší, co je může potkat. Ovšem, ne každá byla s tímto srozuměna a řešila to po svém. Některé tím, že všechny tyto svršky navlékly na sebe, jiné prozradily kruhy pod očima z probdělých nocí, jako kdysi hlídky před prvním májem. Ani jedno či druhé nevedlo k cíli, neboť Fantom kradl z těla i přímo před očima a pak mizel svým údajným pronásledovatelkám ve tmě. Situace nabyla fatálních rozměrů, hrozících rozpadem manželství, neboť se začaly ztrácet i pánské svršky, z čehož byly podezírání rychle mizející tajní návštěvníci manželek. Jejich čest téměř na poslední chvíli zachránila místní detektivní kancelář Bystré oko v každý čas, která vypátrala rozsáhlé skladiště přímo před okny Obecního úřadu.

V nenápadné budově, skryté bujnou vegetací, kterou se dokázaly proplést jedině toulavé kočky, objevili snad veškerý sortiment Evity, Trioly, Rica, Velvety, Modety, Loany a dalších, včetně Vulkanu. A začalo vyšetřování. Prvním podezřelým byl samozřejmě starosta, který si zde měl ukládat své fetiše. Nasvědčovalo tomu i to, že je neustále obklopen ženskými všech věkových kategorií a občas jeho nátělník má krajkové okraje. Ukázalo se však, že je to spíše dáno jeho velkou roztržitostí, při níž nedokáže rozeznat nejen svoje prádlo, ale i svoji manželku. Další směry pátrání se zaměřily na místního "houmelesáka", jenž hledá u některých, zvláště výbojných, žen pochopení pro svoje svízele. I tato cesta se ukázala lichá, neboť už pouhým pohledem, natož po doteku rukou, by prádlo nebylo

takhle čisté. Nakonec se ukázalo, že je spíše na slepice. Jako liché se ukázalo i xenofobně zaměřené vyšetřování na cizí státní příslušníky, protože v daném případě i ta nejmenší velikost by pro ně mohla být spíše stanem. Pomohla až náhoda, za niž tentokrát můžeme vděčit vševlezlé mládeži. Ta, vyhledávajíc úkryt pro nerušené studium anatomie opačných pohlaví, zdolala i tyto končiny. Nevadily jim přitom ani exkrementy, které kolem byly rozesety jako nášlapné miny v Afghánistánu. Touha po poznání překoná všechny bariéry, včetně varovných vůní i lepkavého podloží. Tentokrát se to vyplatilo. Nejenom, že holčiny zde uviděly své dvojnulky s molitanem či ve všech barvách vyvedené jedno a vícedílné plavky korpulentnějších dam, ale přistihly dva známé keřasy Doju a Bičina, jak si připravují šmelinu na horší časy, až všeho zase bude nedostatek. Teď teprve se ukázaly pravé důvody, proč pláže u rybníka zejí prázdnotou a proč téměř všichni obyvatelé v Koberčicích vypadají, jakoby tu ženských ani nebylo. Šmelina byla tak rozsáhlá, že nebyť včasného odhalení, bylo by totálně rozvráceno národní hospodářství v Koberčicích, nehledě na to, že plánovaná populační exploze by vzala za své a Koberčice by vymizely z mapy světa.

Jenže i poté se ukázal další problém- co s tím. Návrh na uspořádání veřejné výstavy či bazaru byl promptně zamítnut, protože by se nenašel nikdo, kdo

by se přihlásil ke ztracené věci. Tak se také stalo, že se nikdy nedozvíme komu patří krásné krajkové kalhotky s nápisem Muclíkovi Beruška, nebo těžké flanelové v tureckém stylu vyvedené spodní gatě, zvané bombardáky, s nápisem

Chrání přede vším, i proti chladu či rafinovaná podprsenka s propagačním textem Pozvedne všechno, i sebevědomí. Zvláště, pokud by i manželé zvedali obočí, když to dotyčná polovička měla, když to nikdy doma neviděli.

A tak bylo rozhodnuto, že veškeré nalezené zboží bude věnováno do Čečenska a poveze to tam organizace Člověk v tísní, protože ti by to zase nerozkradli.

Bystroočko

ŠTĚBETÁNÍ

A ZASÉ BYLY HODY.

Dědina jak vymalovaná. Všady uklizený, vokna vypucovaný, ani firhaňky nabídly muchám nové prostor. Po ulici se tahla vůňa hustá jak turecké med a vůňavá tak, že fšecí psi slintali podmíněném reflexem. Aspoň se nemuselo kropit, aby se neprášilo. Šak po ulici se dalo jít ani bez gumáků a hómolesáci by si na vajglu nepochutnali. Pokóřit dostaly taky keře, aby do nich bylo lepší vidět a měly taky takový baculatější tvary, jaký se líbijó starostovi a vobecnímu všeumělovi. Šak na nich taky to voko lepší spočine. Lavičky taky vopucovaný, bez žvékacích gum, kerý majó na svědomí nejedny těžko vysvětlitelný fleky. Májky před domama mrkajó na každého gdo de kolem, aby věďél, že tady majó holku jak cumél, co se už nemože dočkat. Pod májý se luft taky enom třepe nedočkavost'ó. Šak se taky jedna chudera mája z teho zlomila a druhá se račí drží víc při zemi. Ale je rovná, až ji mnohé charakter može závidět a směje se na fšecky, ani na škarohlídy. Škoda, že Kača Fósková nevytahne paty z domu. Čučí jak sto hromů a enom lamentuje: "To zasé bude neco!" Ani servítky si nebere, za čože ju pámbu trestá, šak už mu do kostela ani nepáchne. Práská ze fšeckém a co chvíla čóhá do "bedny", jak liška do kurnika. Kdyby ty rozjařený slípky venku mohla pochyťat, tož by jim krkem zakrótila. Ani s kohótama, co jim ten hlas přeskakuje jak mutantom, a vo co miň umijó kokrhat, vo to víc řvó. A k temu to počásí, né a né zapršet, enom se člověk potí a vokno se vtevřít nedá, jak žeró komáří. To Fóskovi nevadí. Čím víc má Kača hubu jak papuč, tem víc se dívajó do zrcadla, jaké só fešák. Šak přece zrcadlo nelže. Só tam sice nejaký chybičky, ale gdyž se voko trochu víc vtevře a člověk se lepší nadéchné, ani ty gatě nevypadajó jak pytel na herteple. A gdyž se přidá nejaká tá štamprdla, tož aj jiskru to hodí. Šak cigání to měli vyzkóšený, gdyž prodávali starý herky.

JAKÉ S VÁCLAVEM HAVLEM JSEM MLUVIL. ŘÍKAL, ŽE PRAVDA A LÁSKA ZVÍTĚZÍ I NAD
NESNÁŠENLIVOSTÍ, PROHLIVOSTÍ, HAŠTĚŘIVOSTÍ, KLEVETAMI A HYSTERIÍ.

Spokojeně hodili kukuč do zrcadla a s úsměvem jak Mona Liza, aby nebylo vidět zuby, se vrhli na kredenc, podívat se na to, co mělo být až do truhle.

“Co tam hledáš?” na chvíli Kača přerušila lamentování a s brýlami na špičce nosa, aby viděla do dálky, natahovala zvědavě krk po Fóskovi.

“Co bych, tož nějaký hadry, abych nevypadál jak hadroš.” schválně zdůraznil poslední slovo, kerém vhodnotil její starost vo jeho vzhled.

“A co tak najedno?” nedala se vodbyt.

“Celé rok nosíš jedny gatě a košulu z tebe musím strhnót, abych ju mohla vyprat a vo tem, co je pod tem ani nemluvim.” Mávla rukó, ale nepřestala zvědavě nakukovat, jak Fósek vytahujú předpotopní tróby, teda gatě s úzkéma nohavicama, co měli ešče na svadbě.

“Nemohli ste to aspoň lepší pověsit?” zalamentovali, gdyž vytahovali sako, kerý mělo zasé puky všady.

“Dyť to vypadá, jak gdyž to...” nedořekli, protože klobók vypadál, jak gdyby do něho snášely slípky. Samé flek a vytáhané jak svetr na feťákovi. Krempa byla v jednom místě utržená a visela schlíple jak Brokovi jazyk.

“Gdo to udělal?” zahromovali jak Perún a vrhli na Kaču pohled, jak prokurátor na masovýho vraha. Narazili se klobók na hlavu, aby lepší viděla tó hrůzu. Enomže se to minulo účinkem.

“No, co na mně tak čumíš? Na mně se nedívé.” těžko zadržovala škodolibé smích Kača, protože Fósek teď vypadali jak utečenec z psychiatrické léčebně, keré si myslí, že je Sarka Farka.

“Enom si vzpomeň na ten výlet za kamarádem, co ses s něm neviděl plno roků. Dotahli tě na tragaču a před barákem vysypali jak pytel herceptí. Viděl's akorát na jedno voko jak Kyklop a tem ses díval přes to utržený, protožes to mňél naražený na hlavě jak hrnec na sněhulákovi.” zakončila smečem na nahrávku.

“No, šak sem mňél taky proč!” rozpomněli se Fósek.

“Hájil sem tvó čest!” přetočili řeč na ušlechtilé pohnutek. Ten, ale na Kaču vůbec nezabráł tenkrát, natož včil.

“Tož to se podíváme! Tys hájil moju čest? A nezdálo se ti to tak náhodó?” bila do něho, jak do festuňku.

”Že to nigdo nevěďél! Staró, tos hájil, ale

nekeho úplně inýho. Akorát jemu se to nelíbilo, tož ti řekl, aby ses rači starál vo to co máš doma a nelezl do rajóna, jak škodná.” vytahla to, co mňélo byt zapomenutý.

Fósek enom nadsakovali: “Co to sem zasé vytahuješ?Že sem se tě zasé zastávál. Gdyž se tak na

tebe dívám, tož von mňél vlastně pravdu. Kobyla je proti tobě krasavica a vydržet s tebo může akorát tak hluché a slepé. Ani tí mravenci se vod nás vodstěhovali, jak seš nesnášenlivá.” rozjeli se jak parní válec bez řidiča.

“Viš ty, jak ti vlastně říkajú?”

“No, jak? Enom to řekni a já ti to řeknu taky!” nedala se zahnat do kóta.

Fósek nabírali dech, protože si nebyli jisté, co na nich zasé vytahne, ale pojistně ventýl už nevydržel:

“Tož já ti to teda povím. Ale to si za klobók nedáš... Kráva nebeská!” vybuchli jak zašpuntované burčák. Šak to v nich taky tak bublalo.

“Ja?” naježila se Kača, ani dechu nemože popadnót.

“Tož aspoň neco užitečného. Enomže ty, ty seš enom vobyčejné vůl, ten taky kroměvá bučení, nic inýho neumí. A ani nemože.” zakončila tak, že mu nos zapichla mezi voči. Přece enom byla vo něco věčí.

Chvílu tak stáli, jako dvě kohóti, enomže dloho se to vydržet nedalo. Střelné prach došel, tož co včil? Zvenku sem dolíhala muzika a přeskakující juchání začínajícího stárka a všeko vypadalo najedno tak trapně. Tož na sebe udělali aspoň kukuč, jakože dělali” barana barana duc”, Fósek polkli na sucho a jakoby to táhali až z palca u nohy, řekli:

”Už idó.” Kača enom kévla hlavó a natahovala se po “předmětu doličném”, hodových šatech: “Ukaž, dé to sem. V tem jit nemožeš. Já ti nandu něco inýho.” A vodešla hledat.

Fósek vosaměli a zrcadlo už ich vůbec nezajímalo. Sedli na lavklu k voknu a zpytovali svědomí. Rukama šudlili gatě, jak usoplené kluk a enom krótili hlavó:”A je po hodech! Jako dycky!” Najedno si vzpomněli na roky před tem

:” Kvůlivá blbosti, jak malý děcka, enomže tem može dat negdo aspoň zahlavec, ale gdo dá nám, abysme už měli rozum. Ten se jaksí čím dál víc vopožďuje a přinde, až už je po fšeckém. Dyť vona tá Kača má taky pravdu. Dyť už nesu némlačí, tož co bych tam dělál?” a vlhkém vokem se zahleděli do vokna na ulic, gde vomlašina a plno lidí zvědavě vokukovalo juchající stárky. Pravda, byl to pěkné pohled a nebyt teho,že přišla Kača, Fósek by se dívali ani dyl. Honem se vodtrhli vod vokna a ustaraně pohlídli na Kaču. Měla červený voči vod plaču, ale nedávala na sobě nic znat:

“Na, tady sem ti něco našla. Voblíkni si to, abych viděla, esli to nepotřebuje negde spravít.” Podávala mu iné voblek a zánovní čepicu, keró mu kópili mladí k narozeninám.

“Já nigde nepudu.” snažili se Fósek vo co námírněší tón. “Už to pro mě není.” a čekali, že jich Kača bude přesvěčovat vo vopaku. Nezklamala. Měli to už rokama vyzkóšený.

“Ale enom běž, já vím, jak se na to těšíš. Já na to moc už nésu, ale ty se ešče dovedeš bavit. A aspoň chvílku s tebou pak bévá sranda.” snažila se vo vodlehčení dusna. Nakonec to šak byla taky pravda.

Fóska polilo najedno takový teplo, jaký už dlóho napamatovali:

“Ale Kačenko, dyť ty taky bys ešče mlačím dala flek a gdyž se nastrójíš, tož su na tebe ani pyšné.” Zasnili se a vzpomněli na doby, gdy se kvůlivá ní vopravdově pobili. Bylo to hodně dávno. Tenkrát to byla Kačenka, co na ni mohli voči nechat. Šak jich taky mockrát potrápila. Jakoby mu četla myšlenky. Taky se tak na něho zadívala, jako za mlada, gdy kvůli té gdysi bujné hřívě a vohnivé krvi utíkala z domu. Jaké von bévál stárek, že jí ho vostatní záviděli. Podívala se na Fóska, keré ju taky furt sledoval:

“Bylo nám to zapotřebí?”

Chvílku přeměšlala a pak se na něho tak milo podívala, až začali pocítovat něco dávno zapadnutýho:

” Ále bylo! Dyť jináč bysme ani nevěděli, že k sobě patříme. Tož si to vem a běž, já se možná pudu podívat taky.” a podala mu krásně bíló, voňavó košulu, jakó už dlóho na sobě neměli.

A slunko, co tak krásně doted' svítilo enom venku se prodralo firhačkama a na zed' namalovalo samý veselý slovácký ornamenty. Přišly sem hody.

GW

SLOVO NA ZÁVĚR

VSTRÍČ BUDOUCNOSTI

Ani jsme se nestačily rozhlédnout, jak se na nás události valí, jedna za druhou a už jsou tady zase volby. Tentokrát ale ty nejdůležitější, komunální.

Na další čtyři roky se bude v listopadu rozhodovat o tom, komu svěříme obec do péče. A také tomu, kdo bude ochoten tuto starost převzít a okusit si “radosti” z rozhodování i “potěšení” z vděčnosti nespokojených.

Ať už je to jakkoliv, rozhodnutí o novém zastupitelstvu je v rukou nás, voličů. Je to vskutku velmi závažný krok a neměl by být brán na lehkou váhu. Mělo by se rozhodovat se znalostí věci, nejen formálně, ale i obsahově. Aby se dávala důvěra s pocitem jistoty a také, aby se o ni ti, jimž tato důvěra bude poskytnuta, mohli opřít i ve chvílích, které při rozhodování nebudou vždy nejpříjemnější.

Jsme si toho vědomi a proto bychom příští, předvolební číslo, chtěli věnovat především plnění slibů stávajícího zastupitelstva a programům či vyjádřením jednotlivých kandidátů či stran, popřípadě i názorům těch, kteří sice nekandidují, ale mají svoje představy o tom, jak by chtěli, aby obec a její fungování vypadalo. Myslíme si, že to bude prospěšné.

Nicméně k tomu každého vybídne, ale nebudeme nutit. Protože tak, jak je dobrovolné kandidovat, tak je také dobrovolné podat o svých představách informaci těm, o jejichž přízeň a důvěru se kandidáti ucházejí. V tom je vskutku maximální svoboda, tak jako je svobodné rozhodnutí každého z nás.

redakce

Vydává obec Kobeřice u Brna

Redakce : Obecní úřad Kobeřice u Brna ● Dolní 54 ● PSČ 684 01
tel./fax : 5 44 222 520 ● e-mail: oukoberice@politavi.cz

Odpovědný redaktor : Ing.Jiří Sobotinský,CSc.

Datum vydání : 18-09-2002

MK ČR E 13059

Zaslané příspěvky pokud nejsou vyžádány se nevracejí. Příspěvky otiskujeme v původním znění, bez jazykových úprav. Za otištěné příspěvky se honoráře nevyplácejí.